

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 24CoP/57/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7621200996
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Wagshalová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:7621200996.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Elišky Wagshalovej a členiek senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Moniky Tobiašovej, v právnej veci mal. dieťaťa: B. H., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny K. H. N., dieťa rodičov: matka M. H., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom N. X, E., práv. zast. AK Berčo, s.r.o., J. Hanulu 19, Spišská Nová Ves a otec E. S., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom E., D. ulica XXX/XX, práv. zast. JUDr. Tomášom Tauberom, advokátom so sídlom AK v Spišskej Novej Vsi, Stará cesta 3139/6, IČO: 51151227, v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves, č.k. 6P/22/2021 -319 zo dňa 26.09.2022, takto

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok vo výrokoch III., IV., V. a VII.
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom výrokmi III. až V. zmenil rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves, č.k. 12P/114/2019-101 zo dňa 4.6.2020 vo výroku o úprave styku. Rozhodol o tom, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým B. takto:

„Otec je oprávnený stretávať sa s maloletým B. H., nar. XX.X.XXXX každý párnny týždeň od soboty od 9.30 hod. do nedele 17.30 hod., pričom tento režim sa neuplatní počas letných prázdnin kedy je otec oprávnený stretávať sa každý rok s maloletým od 1.7. od 9.00 hod. do 10.7. do 18.00 hod. a od 15.8. od 9.00 hod. do 25.8. do 18.00 hod. a počas vianočných sviatkov každý nepárny rok od 23.12. od 15.00 hod. do 28.12. do 17.00 hod. a v čase Veľkonočných sviatkov každý rok na Veľkonočný pondelok od 9.00 hod. do 18.00 hod. s tým, že v čase určenom ako začiatok styku je otec oprávnený si mal. dieťa vyzdvihnúť v mieste bydliska matky a matka je povinná dieťa na stretnutie s otcom riadne a včas pripraviť a odovzdať otcovi a v čase určenom ako koniec styku je povinný otec mal. dieťa v mieste bydliska matky riadne a včas odovzdať.“

Otec je oprávnený po troch mesiacoch od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku stretávať sa s maloletým B. H., nar. XX.X.XXXX každý nepárny týždeň od stredy od 15.00 hod. do nasledujúceho dňa do štvrtku 8.00 hod., kedy otec maloletého vyzdvihne z predškolského zariadenia a nasledujúci deň ho odovzdá do predškolského zariadenia, ktoré maloletý navštevuje.“

2. Rozsudok vo výroku o úprave styku odôvodnil tým, že otec podal dňa 22.2.2021 návrh, ktorým sa okrem iného domáhal zmeny pôvodného rozsudku vo výroku o úprave styku. Navrhol, aby bol oprávnený stretávať sa s mal. B. každý utorok a štvrtok od 15.00 hod. do 18.00 hod. a každú párnú nedeľu od 15.00 hod. do 18.00 hod.. Súd poukázal na znalecký posudok vypracovaný v konaní znalkyňou v odbore

psychológia, odvetvie poradenská psychológia Z.. P. K., z ktorého vyplynulo, že aj keď má otec určité psychické problémy, podstupuje liečbu. Aktuálne už dlhšie obdobie otec je schopný fungovať prirodzene, či už vo vzťahu alebo v aktívnom živote. O svojho syna ma prirodzený záujem, má ho rád, má snahu ho podnecovať vo vývine. Otec má predpoklady zvládnuť výchovu dieťaťa a poskytnúť synovi stabilné výchovné prostredie. V prostredí otca sa prirodzene dieťa dostáva aj do kontaktu s otcovou rodinou, s matkou a otcovou sestrou. Sestra otca zaostáva vo vývine, avšak nie je pre dieťa nebezpečnou osobou. Matka má sklon k nadmerne ochraniteľskému prístupu k dieťaťu, ktorým ho nadmerne kontroluje. Maloletý je aktuálne citovo naviazaný viac na matku a tiež na matkinu matku, keďže v jej prostredí trávi takmer všetok svoj čas. Svojho otca má rád, v jeho spoločnosti je prirodzený, rešpektuje ho a prijíma. Dieťa má otvorenú väzbu k obojom rodičom, vníma ich ako najbližšie osoby, potrebuje ich. U maloletého je potrebné, aby sa rozšíril obsah osôb, s ktorými prichádza do kontaktu, najmä detí. Maloletý nemá strach ani z jedného z rodičov. Maloletý potrebuje o niečo dlhší čas na styk s otcom. K znaleckému posudku sa vyjadril kolízny opatrovník, ktorý navrhol stretávanie otca so synom každú stredu v čase od 15.00 hod. do 18.00 hod. a každý párny víkend od soboty od 10.00 hod. do nedele do 18.00 hod. Matka nesúhlasila so znaleckým posudkom, navrhovala kontrolný znalecký posudok. Navrhovala znalecký posudok znalcom z odboru psychiatrie, ktorý jediný dokáže kompetentne posúdiť zdravotný stav otca a zodpovedať na otázky, či zdravotný stav otca môže znamenať nebezpečenstvo pre maloletého B..

3. Súd ďalej uviedol, že:

„K otázke úpravy styku otca s maloletým dieťaťom považuje súd za nevyhnutné uviesť, že úlohou rodičovských práv a povinností je jednak ochrániť práva dieťaťa a jednak poskytnúť rodičovi priestor a prostriedky, aby mohol svoju výchovnú funkciu realizovať. Rodičovské práva a povinnosti sú budované na zásadne rovnoprávnom postavení otca aj matky pri ich výkone. Ako komplex všetkých zložiek patria obojom rodičom od narodenia do plnoletosti dieťaťa. Výkon rodičovských práv a povinností nie je závislý od skutočnosti, či sú rodičia maloletého manželia, alebo nie a ani od skutočnosti, či spolu žijú alebo nežijú, resp. či jeden z rodičov žije s dieťaťom v spoločnej domácnosti a druhý nie. Rodičia sú pri ich výkone zásadne rovnoprávni. V zmysle Dohovoru o právach dieťaťa má dieťa právo na starostlivosť oboch rodičov. Dôležitú úlohu pre rozvoj maloletého dieťaťa predstavuje kvalita a intenzita vzťahu s oboma rodičmi už od najrannejšieho detstva. Zážitky z odlúčenia s jedným z rodičov môžu už aj najmenšie deti prežívať traumatizujúco. Súd má za to, že uvedené sa deje v rodine maloletého B., a že je potrebný zásah a úprava týchto pomerov, aby sa stabilizovala situácia v rodine a predišlo sa ďalšiemu negatívnemu vplyvu na maloletého. Súd týmto zároveň apeluje na oboch rodičov maloletého, aby v tejto otázke dospeli k zmierlivému riešeniu, majúci na zreteli predovšetkým to, čo je najlepšie v danej situácii pre maloleté dieťa, nakoľko aj to je obsahom ich rodičovskej zodpovednosti.

Kontakt rodičov s ich maloletými deťmi je takým významným činiteľom ovplyvňujúcim zdravý vývoj dieťaťa, ktorý sa zákonodarca rozhodol riešiť právnou úpravou styku rodičov s ich maloletými deťmi; považuje ho za neoddeliteľnú súčasť rodičovských práv a práv dieťaťa upravených v zákone o rodine. Ak súd rozhoduje o úprave styku rodičov s dieťaťom, musí zohľadniť tú skutočnosť, že obidvaja rodičia majú právo na osobnú starostlivosť o dieťa zásadne v rovnakej miere, tomu zodpovedá aj právo dieťaťa na starostlivosť obidvoch rodičov. Ak teda súd zverí dieťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, potom by malo byť dieťaťu umožnené stykať sa s druhým rodičom v takej miere, aby bola táto zásada čo najviac naplnená.

Právo styku rodiča s dieťaťom je právom, ktoré vzniká tomu rodičovi, ktorému nie je dieťa rozhodnutím súdu zverené do jeho osobnej starostlivosti. Otec má vo vzťahu k maloletému synovi rodičovské práva a povinnosti a je dôležité, aby mu bolo umožnené budovať si zdravý a plnohodnotný vzťah k synovi. Tiež v záujme zdravého vývinu maloletého je nevyhnutné vytvoriť si vzťah k otcovi ako k jednej z najbližších osôb v jeho živote, tento vzťah rozvíjať, čo je možné iba za predpokladu, že bude maloletý s otcom v pravidelnom kontakte.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že predchádzajúca úprava styku otca s maloletým synom reflektovala vtedajší vek dieťaťa, zohľadňovala konflikt medzi rodičmi, preto sa mal styk otca realizovať častejšie v kratších intervaloch, pokiaľ dieťa nepodrastie a pokiaľ otec nenadobudne viac rodičovských skúseností. Od poslednej úpravy styku uplynuli už viac ako dva roky, maloletý medzičasom začal navštevovať predškolské zariadenie, a je vo veku, kedy už nepotrebuje byť neustále v prítomnosti matky a dokáže vzhľadom na svoj vek bez matky stráviť viac času. Vzťah medzi synom a otcom zhodnotil aj súdom ustanovený znalec ako pozitívny, svojho otca má maloletý rád, je v jeho spoločnosti

prirodzený, otca rešpektuje a prijíma ho, a čo je najpodstatnejšie, chcem so svojim otcom tráviť čas. Vekom dieťaťa sa prirodzene zvyšuje potreba kontaktu s otcom, pričom na časovo dlhší pobyt u otca, najmä počas víkendu je už maloletý riadne schopný sa adaptovať. K výhradám matky ohľadom toho, že otec sa o maloletého nevie dlhodobejšie postarať súd uvádza, že otec doposiaľ nemal možnosť takého zručnosti nadobudnúť, nakoľko styk prebiehal len na niekoľko hodín a za prítomnosti matky, nebolo však preukázané, že otec takého zručnosti nie je schopný získať. K námietke matky ohľadom zdravotného stavu otca súd uvádza, že v konaní taktiež nebolo preukázané, že by otec dieťaťa, z dôvodu svojho zdravotného stavu nebol schopný sa o svojho syna počas realizácie styku bez prítomnosti matky riadne postarať, práve naopak. Otec si je plne vedomý svojho zdravotného stavu, pristupuje k svojej psychiatrickej diagnóze zodpovedne, pričom počas celého konania otec nevyjadroval negatívny postoj voči matke maloletého dieťaťa, aj napriek tomu, že matka počas celého konania bránila otcovi v rozširovaní jeho styku so synom. Aj napriek silnému emocionálnemu pripútaniu sa dieťaťa k matke, ktoré je zapríčinené správaním matky je dieťa až prekvapujúco pozitívne nastavené k svojmu otcovi, čo súd vníma za dobré pre budúcu realizáciu styku otca s dieťaťom.

4. Súd uviedol k matkou predkladaným lekárske správy, že tieto boli realizované a vychádzali z tvrdení matky a následného vyšetrenia maloletého. Súdom nariadené znalecké dokazovanie preukázalo, že bolo nevyhnutné v konaní vykonať rozsiahlejšie dokazovanie, preto matkou predložené lekárske správy nie je možné považovať za komplexné a zohľadňujúce všetky relevantné skutočnosti. Už predchádzajúci znalecký posudok nariadený v predošlom konaní nepovažoval otca maloletého dieťaťa za hrozbu pre svojho syna tak, ako sa to matka snažila v konaní tvrdiť. Aj v tomto konaní boli preukázané schopnosti otca sa o dieťa postarať a zároveň zo záverov znaleckého posudku vyplýva aj pozitívny vzťah maloletého dieťaťa k svojmu otcovi. Matkou namietaná schopnosť znalca relevantne posúdiť otcov psychiatrické diagnózy a ich vplyv na stretávanie sa otca so synom a jeho schopnosť sa o syna postarať boli zodpovedané samotným znalcom na pojednaní. Poukázal na to, že ustanovený znalec na základe ním vykonaných psychologických vyšetrení a zvolených vyšetrovacích metód a postupov vedomý si otcových psychiatrických diagnóz, ktoré vyplývali najmä z predložených lekárske správ ambulantného psychiatra Z.. F. a predchádzajúceho znaleckého posudku, posudzoval komplexne schopnosť otca, ako aj matky, sa o dieťa postarať na základe čoho dospel k tvrdým záverom. Súd nevyhovel návrhu na vykonanie dokazovania znalcom z odboru psychiatrie, najmä z dôvodu, že na zodpovedanie otázok ohľadne osobnostnej štruktúry rodičov dieťaťa, ich vzájomného vzťahu a citových väzieb, je spôsobilý práve znalec z odboru psychológia, odvetvie poradenská psychológia. Otcove psychiatrické diagnózy na nijakým negatívnym spôsobom neodzrkadlili na jeho schopnosti postarať sa o svoje maloleté dieťa. Súd uviedol, že otec má podmienky pre výchovu a starostlivosť o maloletého v mieste svojho bydliska, v byte, v ktorom býva a ktorý je tiež prispôsobený potrebám dieťaťa. Je v záujme maloletého upevňovanie a prehĺbovanie vzťahu s otcom prostredníctvom styku v rozsahu, aký čiastočne otec navrhol.

5. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie ust. § 52 CMP.

6. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie matka, a to proti výrokom III., IV. a V.. Odvolanie odôvodnila tým, že rozšírenie styku nie je v najlepšom záujme mal. B.. Súd nezohľadnil relevantné skutočnosti, ktoré boli v konaní preukázané. Dôvody, pre ktoré je otec doposiaľ oprávnený stretávať sa s mal. B. iba za prítomnosti matky a iba v trvaní päťkrát po jeden a pol hodiny v priebehu dvoch týždňov, spočívali najmä v tom, že otec od narodenia mal. B. o neho nejavil žiaden záujem. Matku opustil v čase, keď bola tehotná. Ani po narodení mal. B. sa o neho nezaujímal a nestaral. Matka nebráni otcovi v stretávaní s mal. B.. Matka najlepšie vie ako sa v práve v danej chvíli maloletý B. cíti, čo mu prospieva a čo mu naopak škodí. Doposiaľ upravený styk otca s mal. B. bol postavený na tom, aby sa otec so synom stretával čo najčastejšie aj keď v kratších intervaloch. Súčasný stav, kedy mal. B. nedobre znáša najmä tie návštevy, ktoré sa majú diať v domácnosti otca, kedy sa znova u neho objavuje pocikávanie, určite nemá pôvod v zážitkoch z odlúčenia, ale určite má pôvod v stretávaní sa maloletého B. s otcom. Rozšírenie styku otca s mal. B. je tak dramatické, že vzhľadom aj na doterajší zdravotný stav maloletého B. je jasné, že prinesie so sebou komplikácie, čo nie je v záujme mal. B.. Maloletý B. doposiaľ nikdy u svojho otca neprespal, nemá tam na to vytvorené podmienky. Doterajšia úprava styku mala byť častá a v krátkych intervaloch, mala slúžiť na to, aby si maloletý B. zvykol stráviť čas so svojim otcom. Tento účel však naplnený nebol. Maloletý B. si doposiaľ nevybudoval s otcom vzťah. Práve naopak ak sa mal. B. z akéhokoľvek dôvodu s otcom dlhší čas nestretol, správal sa uvoľnene, spokojne a naopak ak mal byť znova s otcom začal sa pocikávať, prejavoval nesúhlas s tým, že sa má stretnúť s otcom. Doterajšia prax bola taká, že často dochádzalo k tomu, že sa styk

nerealizoval, vždy keď otec bol oprávnený sa s maloletým B. stretnúť. Súd túto skutočnosť nevyhodnotil, aj podľa názoru matky pri rozhodnutí nezohľadnil. Bolo potrebné zaoberať sa tým, že ak sa otec domáhal širšieho styku s mal. B., pričom ani nevyužíval ani tie možnosti, ktoré má doteraz. Súd pri rozhodovaní vychádzal zo znaleckého posudku Z.. P. K. a z jej výpovedi na pojednávaní dňa 26.9.2022, hoci ani toto súd nerešpektoval úplne. Súd neumožnil znalcovi konzultáciu znalcom z odboru psychiatrie napriek tomu, že to matka navrhovala. Psychologička nie je oprávnená na to, aby sa vysporiadala s tým, aký dosah majú diagnózy otca vo vzťahu k mal. B., aký majú vplyv na rozsah styku mal. B. s otcom. V znaleckom posudku znalkyňa iba všeobecne tvrdí, že liečba otca je nastavená dobre a že nemá na stretávanie sa s mal. B. vplyv. Znalkyňa však nie je oprávnená hodnotiť liečbu otca z psychiatrického hľadiska. Z dokazovania nie je možné mať za preukázané, že zdravotný stav otca je postačujúci na to, aby bol mal. B. v bezpečí a aby nedošlo k zhoršeniu zdravotného stavu mal. B.. Maloletý B. trpí psychiatrickou diagnózou postraumatickou stresovou poruchou, čo súd v konaní vôbec nezohľadňoval. Matka predložila aktuálnu lekársku správu z vyšetrenia mal. B. u Z.. Q. zo dňa 26.10.2022, pričom lekárka sa oboznámila s napadnutým rozsudkom aj so znaleckým posudkom Z.. K. a je závery sú okrem iného to, že táto lekárka by sa priklonila k stretávaniu sa otca s dieťaťom mimo jeho rodiny v čase cez víkendy podľa možnosti aj za prítomnosti matky. Z.. Q. u mal. B. aj aktuálne diagnostikuje postraumatickú stresovú poruchu. Súd sa nevysporiadal s tým, ako sa skončili opatrenia vykonávané v Centre pre deti a rodiny M.. Súd napadnutými výroky rozhodol o úprave styku vo väčšom rozsahu ako to navrhoval otec. Rozsah styku je neprimeraný aj vo vzťahu k Vianociam, kedy považuje matka za neprimerané, aby mal. B., v súčasnosti štvorročné dieťa, nemalo možnosť na prvý alebo druhý sviatok vianočný absolvovať štedrú večeru so svojou matkou. Súd sa v odôvodnení rozsudku nijako nevysporiadaval s námietkami a vyjadreniami doručenými súdu dňom 26.7.2022 a 24.8.2022. Navrhla preto, aby odvolací súd zrušil napadnuté výroky.

7. Kolízny opatrovník navrhol rozsudok potvrdiť ako vecne správny.

8. Rovnako aj otec navrhol, aby odvolací súd rozsudok potvrdil ako vecne správny.

9. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutých výroky je vecne správne. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a správne vo veci rozhodol. Odvolací súd sa s jeho rozhodnutím stotožňuje.

10. Súd prvej inštancie v rozsudku uviedol skutkový stav, z ktorého vychádzal, a z tohto skutkového stavu vychádza aj odvolací súd bez toho, aby tento skutkový stav opätovne uvádzal vo svojom rozhodnutí. Rovnako odvolací súd neopakuje právne závery, ktoré uviedol súd prvej inštancie v svojom rozhodnutí. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe „Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzujúcim rozsudkom vytvára ich organickú jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci, rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie“ (uznesenie NS SR sp. Zn. 5Obdo/98/2018 zo dňa 29.1.2020). „Odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok“ (ÚS SR vo veciach II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08).

11. Od poslednej úpravy styku otca s mal. B. uplynuli už viac ako tri roky. Maloletý B. v čase vyhlasovania rozsudku súdu prvej inštancie mal už viac ako štyri roky. Dieťa v takomto veku už môže navštevovať predškolské zariadenie a dlhšie odlúčenie od matky je teda pre neho zvládnuteľné a dokonca žiaduce, čo vyplýva aj zo záverov znaleckého posudku. Je preto vhodné rozšíriť úpravu stretávania sa otca so synom. Čo sa týka rozsahu úprav, súd nie je viazaný návrhom v konaní o úprave styku, a preto mohol styk otca s mal. B. upraviť bez viazanosti návrhom, ktorý podal otec. Vodítkom je najlepší záujem dieťaťa. Súd prvej inštancie vychádzal zo záverov znaleckého posudku, ktoré aj podľa názoru odvolacieho súdu dostatočným spôsobom zodpovedal na všetky otázky súvisiace s úpravou styku otca s mal. B.. Ani kolízny opatrovník nenamietal rozšírenie styku a sám navrhoval, aby sa úprava styku zrealizovala aj s prespaním mal. B. u otca.

12. Aj keď otec trpí psychiatrickými diagnózami (depresia, poruchy psychiky súvisiace s nadužívaním alkoholu) aj z lekárskeho správy aj zo znaleckého posudku vyplýva, že otec sa lieči, už dlhšie abstínuje, navštevuje psychiatra aj psychológa. Existencia uvedenej psychiatrickej diagnózy nie je sama osebe

dôvodom na obmedzenie styku otca so synom alebo konštatovanie, že otec je pre syna nebezpečný. Tieto diagnózy by boli rizikom pre rozšírenie styku otca s mal. B. vtedy, ak by sa prejavovali nebezpečne v správaní otca. V konaní nebolo nijakým spôsobom preukázané, že otcove správanie je nebezpečenstvom pre mal. B.. Aj z tohto dôvodu znalecký posudok psychiatra nebol v konaní potrebný, ustanovená znalkyňa v dostatočnom rozsahu zhodnotila aj psychiatrické diagnózy otca.

13. To, že otec má záujem o syna vyplýva nielen zo znaleckého posudku vypracovaného v tomto konaní, ale aj z predchádzajúceho znaleckého posudku vypracovaného v pôvodnom konaní. V konaní nebolo preukázané, že postraumatická stresová porucha mal. B. mu znemožňuje stretávať sa v širšom rozsahu s otcom a nebolo ani preukázané s čím táto postraumatická stresová porucha súvisí. Z vykonaných dôkazov vyplýva, že aj maloletý má dobrý vzťah s otcom a otec je prínosom v živote svojho syna.

14. Odvolací súd súhlasí s hodnotením súdu prvej inštancie, že lekárske správy Z.. Q. nemajú dôkaznú silu, ktorá by mohla zvrátiť závery, ktoré vyplynuli zo znaleckého posudku. Pokiaľ lekárka pri vyšetrení pracuje len s matkou a so synom a vyjadruje sa aj ku vzťahu syna k otcovi, nemôže byť takáto správa takým plnohodnotným dôkazom ako znalecký posudok vypracovaný za súčinnosti oboch rodičov a dieťaťa.

15. Tvrdenia matky o nevyhovujúcom prostredí u otca, ako aj tvrdenia o tom, že maloletý sa pred stretnutím s otcom pocikáva a že sa cíti lepšie, keď sa s otcom nestretáva, neboli v konaní preukázané. V konaní nebolo preukázané, že otec nevyužíval možnosť stretávať sa s mal. B. podľa doterajšej úpravy a podľa názoru odvolacieho súdu vzhľadom na postoj matky je pochopiteľné, že styk za neustálej prítomnosti matky môže byť pre otca aj deprimujúci a frustrujúci.

16. Je správne umožniť otcovi stretávať sa so synom tak, aby naozaj mohol rozvíjať svoj vzťah so synom bez prítomnosti matky. Zo znaleckého posudku okrem iného vyplýva, že matka má sklon k nadmerne ochraniteľskému prístupu k dieťaťu, nadmerne ho kontroluje, čo nie je v záujme mal. B..

17. Je bežné, že dieťa rodičov, ktorí nežijú v spoločnej domácnosti, sa stretáva s jedným rodičom počas dlhšieho obdobia vianočných sviatkov. Nie je možné považovať za neprimerané, aby mal. B. nemal každý rok možnosť absolvovať na prvý alebo druhý sviatok vianočný štedrú večeru so svojou matkou. Dieťa sa teší na slávnostné momenty nielen s matkou, ale aj s druhým rodičom.

18. Súd vykonal dostatok dôkazov, aby bol riadne zistený skutočný stav, nebolo potrebné zisťovať, ako sa skončili opatrenia vykonávané v Centre pre deti a rodiny M..

19. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok vrátane súvisiacich výrokov o trovách konania potvrdil postupom podľa § 2 ods. 1 CMP, v spojení s ust. § 387 ods. 1 CSP.

20. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Úradný záznam

Podľa § 394 ods. 2 CSP členka senátu JUDr. Antónia Kandrává nemôže podpísať rozhodnutie pre náhlu prekážku, ktorá bráni zákonnej sudkyni vykonať tento úkon.

V Prešove 01.02.2024

JUDr. Eliška Wagshalová
predsedníčka senátu